

Liepājā izveidota vismodernākā piena rūpniecība

Sestdien Liepājā ieradās zemkopības ministrs J. Birznieks un piedalījās Liepājas piensaimniecības savienības un jauniekārtotās valsts saldētavas atklāšanā.

Jaunā ostmalā, Tirdzniecības tiltā tuvumā, paceļas stalta ēka, kuras garais skursteņs kūp no agrā rīta līdz vēlam vakaram. Tā ir Liepājas piensaimniecību savienības piena centrāle, kas pašlaik kā pabeigta izbūvē un iekārtota.

No lauksaimnieku pajūgiem piena kannās nogādā pienotava ar speciāli būvētiem ratiņiem. Laboratorijā izdara analīzi. Atvesto pienu saļej lielās tvertēs, no kurienes tās ar sūkņu palīdzību plūst augšā uz otro stāvu. Tāds piens transporta papēmiens ir vienīgais Latvijā. Stundā iespējams pārsūkt 15.000 litru pienu. Piens kannās mazgā speciālā mašīnā.

Krējuma nodalā piecās tvertēs rūgt 11.000 litru krējuma. 7000 un 3000 litru kuļmašīnu to pārstrādā sviestā. Nama trešajā stāvā iekārtota konfekšu nodale. Tā iekārtota tikai šovasar, bet jau tagad pēc tās ražojumiem pieprasījumi lieli. Visiecinātākais ir jaunizlaidums — «piena burbulis». Ik dienas izgatavo līdz 150 kg konfekšu, bet turpmāk produkciju palielinās.

Liepājas piens centrāle ar modernajām mašīnām pašlaik pašākā Latvijā. Tā izmaksājusi tuvu pie 200.000 latu.

Būvkokus ieliecams darbot
Instrukcijas būvmateriālu izsniegšanai lauksaimniecības būvniecībā — nosaka, ka apvidos, kuros apdraud ēku ūsainis, pirms mežu ciršanas jābūvē izsniegšanas mežpieni no būvkoku sapēmēja jāņem paraksts, ka viņš būvkokus pirms iebūvēšanas ēkā nodrošinās pret ēku ūsaini postošo darbu.

Armijas komandiera un armijas štāba dāvināts karogs Rīgas Viestura pamatskolai

Rīgas pilsētas Viestura pamatskola ceturtdien pl. 5 p. p. svētnā divkārtu jubileju — jaunā skolas nama un karoga svētkus. Karogu skolai dāvina armijas komandieris ģen. K. Berkis un armijas štābs. Svētkos ieradās arī Rīgas lielvecāksnis R. Liepiņš un izglītības pārvaldes priekšnieks K. Miļņevičis. — Viestura pamatskolas jaunceltne noobeigta tikai pagājušā gadā. Modernajā — galējā — ceturta stāvā ēkā Lēnu ielā 1 patlaban 13 klases mācās 420 audzēkņu — zēnu.

Pie egļenes apbalvos ilggadīgos strādniekus

Baltijas celulozas fabrika Sīokā arī šodag apbalvos un godinās vairākus ilggadīgos fabrikas strādniekus un darbiniekus. Apbalvošana notiks 16. decembrī, kad dedzinās egļtī strādnieku bērniem.

lietojot mežziņa norādīto pretlīdzekli — mūsu pašu zemē ražoto koku darvu. Aizrādams, ka koku darva nebūt nav uzskatāma par pilnīgi drošu līdzekli pret ēku ūsaini, sevišķi, ja darva netiek atkārtota. Bet tā kā darva jau pati par sevi palīdzina koksnēs mūžu un svaigs darvojums vienmēr spēj atturēt kaitēkļus, tad nav šaubu, ka konservējot koksnī ar darvu, veicinās būvmateriālu racionalāku un taupīgāku izlietošanu. Vispār vēlams atturēties no koku galubūvēm, bet gan celt stāvbūvē, kuras 2 gadu laikā pēc uzcelšanas apmetamas no ār- un iekšpusēs, vai apšujamas un nokrāsējamas eļļas krāsā. Jambūvēm nav ieteicams lietot no ēku ūsaini bojātus balķus. Tāpat remontējot ēkas, bojātās koku daļas apmaināmas pret jaunām, tās iepriekš impregnējot — nodarvojot.

Brīvās Zemes

abonentus un laikraksta izdalīšanas vietas laipni lūdzam šā gada

rēķinus nomaksāt līdz 1. janvarim.

Pasūtījumus nākamam gadam lūdzam iesūtīt laikus, lai ar 1. janvārī «Brīvo Zemi» varētu izsūtīt. — Pasūtījumi jāadresē kantorim, bet ne redakcijai.

Kolkas zvejnieks 10 stundu nāves ēnā

Pirms dažām dienām neliela airu laivā jūrā uz zveju bija izbraucis Kolkas raga zvejnieks Kārlis Štāls ar savu 10 g. veco dēlu. Pēcpusdienā sāka plūsties dievmaustrumu vētra. Tiklu ar zivīm atstājis jūrā, zvejnieks ar dēlu steigda irties uz krastmalu, jo ūdens smēlās laivā. Kad Štāls atradās apm. 2 km no krasta, pārlūza viens irklis un laiva ar abiem cilvēkiem nokļuva vētras un vilņu varā. Ar vētru Štāls laiva «mijusies» līdz pašai pussaknī, kad no krastmalas atsteidzies palīgā bākas mašīnists Augusts Fridenbergs kāvē laivā. Viņš jau bija atgriezies galēt, kad Štāls stieva ieradās un lūgusi meklēt viņas vīru ar dēlu jūrā. Laimīgā kārtā tad nu Fridenbergs abus galīgi izmīrkuos un pārslušos atveda mājā pēc pusnakts. Arī pielieto ar ūdeni S. laiva bijis jāatstāj jūrā. Glābšanas darbi Fridenbergam nācis tālāk arī viņa tēvs, vietējās glābšanas stacijas priekšnieks.

No netīriem ūdeņiem — tīrs papīrs!

Jau vairākas dienas Sīokas papīrfabrikas otrā papīrmašīna sekmīgi pārstrādā papīrā uzkrājušās kokneses masas, ko dod jaunierīkotā netīro ūdeņu notādināšanas baseins. Ka netīro fabrikas ūdeņi satur tik ļoti daudz kokneses, to nevienam pat iedomāties nevarēja, jo, lai gan vēl neespiejami aprēķināt, cik baseinu izlādēti, izmāks klotogramma «papīrs» — tāks šķaidrs, ka tie sniegties desmitos, ja ne simtos tūkstotošos baseina izlādēšanas ilgā vēl pāris mēnešu, bet pārstrādāšana ar vienu mašīnu prasīs ilgāku laiku.

Nododiet vecās šūnas!

Bīskopi līdz šim bijuši ļoti atsaucīgi lauksaimn. kameras aicinājumam, savākt un nodot jau tagad vecās šūnas pārstrādāšanai. Pēc kameras bīskopības piederumu apgāda ziņoju-

ma, novembrī apgādam nodots 4 reiz vairāk veco šūnu: kā pagājušā gada novembrī, šmēdzot tādu daudzumu, kā citus gadus pavarasi.

Uzkrās līdzekļus Siguldas pamatskolas būvei
Vakar Siguldas pilsētas pirmā padomes sēdē piedalījās 12 jauniešotā padomes locekļi un pilsētas valde. Pēc svīnīgā solījuma padome apsprieda 1940. g. budžetu, kas saskatots uz 122.225 ls. Nolēma uzkrāt līdzekļus pamatskolas būvei, jo līdzšinējā kļuvusi nepiemērotā. Nolēma arī pārņemt un izmantot Siguldas aptieku. Lastējāju trūkuma dēļ slēdza pašvaldības izdoto žurnālu «Gauja».

Kaibalas skolas 70 gadu

Lielvārdes pagasta Kaibalas 4-kl. pamatskola šīnā gada atskats uz 70 gadu pastāvēšanu. Jubileju visā klabā atzīmēs skoln. egļtēs vakarā 16. dec. plkst. 6 p. p. skolas telpās. Skolu vadā E. Pelcbērgs. A. M.

Atbalstiet jauno lidotāju sagatavošanu!

Mūsu aeroklubam uzticēto jauno lidotāju sagatavošana, kādam nolūkam darbojas vairākas lidotāju skolas. To apmeklētāji sedz tikai daļu no izdevumiem, cik izmaksā jauna lidotāja sagatavošana, kādēļ arī aeroklubam nepieciešams sagādāt pārējos līdzekļus. Lidotāju apmācībai vajadzīgas arī lidmašīnas.

Lai rastu līdzekļus jaunu lidotāju sagatavošanai un lidmašīnu iegādei, aeroklubs rīko naudas loteriju, kuras izloze notiks 15. decembrī. Lielākie vinesti 15.000 ls, 3000 ls, 2500 ls un 2000 ls. Vinestu kopsumma 35.000 ls. Loze maksā 1 ls.

Krustpilnā cukurbrikā

beigs cukurbietes pārstrādāt līdz Ziemas svētkiem. Fabrika šajā sezonā pārstrādās 68.000 t cukurbietes pret 70.000 t pagājušā gada. Tomēr ražotā cukura nebūs mazāk, jo šodag biētēs cukura procentis daudz augstāks. Pašlaik fabrika strādā trijās maiņās.

Kā radās filma «Zvejnieka dēls»

Tumšā vētrānā vakarā auto apstājās Majoru plūdmalē. Cauri jūras šņākopai var dzirdēt balss: «Klāt Latvijas Holivuds!» Visapkārt tumsa un tikai augšā kāpās, kur atrodas sabiedrisko lietu ministrijas filmu studija spīd apgaismojot logi. No autobusa izkāpj 36 radošas orķestra muzikā, starp tiem arī viena dāma ar vijoli padusē, un dodas augšā. Pret vēju apkārti sacēlis, apmierināti smaidīdams, muzikāiem līdzī brien pa smiltīm dirigēnts Jānis Mediņš, kuram vajadzēs uzkomponēt 20 minūtes garu muziku 2 stundu filmai «Zvejnieka dēls», kuru no 15. janvārā rādīs Rīgas kinoteatros. Filmai scenariju no Viļa Līgas romāna izveidojis režisors V. Lapenieks, kas Berlīnē 3 mēnešus pavadījis filmu studijās. «Nav joka lieta komponēt ekrāna gabalam muziku. Vienu vietā muzikā jāilgst 2 minūtes otrā 3. Dažreiz tikai 10 sekundes — kamēr filmā aizsūt logi» saka prof. J. Mediņš. Komponists pastāsta arī, ka 10 sekundes muzikā esot 4 taktis, bet 15 sekundes 7 taktis. Muzika «Zvejnieka dēlam» domāta ilustrējoša, tikai komponists sūrojas, ka iedalīt laikā dēļ nevienu temu nevarot izvest līdz galam. Filmas varones Anitas lomu pavadīs gaisms motīvs, J. Norviļa dziesma «Tās balss, tās balss», kuru filmā iedziedājis Reitera koris.

Oskars — Pēteris Lūcis un Anita — Nina Melbārde.

Pie «Zvejnieka dēla» uzņemšanas strādātš tepat gadu, no pagājušā gada janvāra. Visi galvenie skati uzņemti pagājušā vasarā spilgtā saulē, kura vēl pavairota ar īpašām stanolā lentām, jo filmu uzņēmumiem apgaismojums ir galvenais. No tās atkarīga aktieru sejas izteiksmes, maņu mirdzums un aiņss dabīgums. Skatītāji sēdēdami kinoteatru putumsā skatīsies «Zvejnieka dēlu» un tiem likties, ka viņi darbība norit vienā zvejnieku ciemā, bet nezinās, ka filma pa atsevišķām daļām uzņemta Nīdā. Popē. Ragaicēmi. Pļiepienēmi. Lapmēzēmi. Vecākos, Bullu ciemā, Aināžu jūrmalā un Majoru studijas telpās, kur aktierus apgaismo ar prožektoriem, kas dod 10.000 sveču gaismu. Griestu apgaismojums studijām vēl

nāk klāt ar 200.000 sveču gaismu, pie kam viena spuldze vien atvieto 2500 sveču. Arī skati uzņemti pašā vasarā vidū, viskarstākā laikā, kad sagērbtie aktieri stundām ilgi svīdū filmu aparātā priekšā. Visgrūtāk gājīs pašam zvejnieka dēlam, Pēterim Lūcim, kuram pa jūlija tveici nācies dzīvot zvejnieku eļļņākā un garos zābakos. «Biju pilnīgi izcepsis» atzīstas Lūcis, kad filmas uzņemšana tikpat kā galā un studijā vēta sestdienas vakarā sinhronizē filmas beidzamo nosmu. «Bet ja es vinnētu miljonu, tad atdotu to, lai nā-

kamā vasarā «Zvejnieka dēlu» uzņem otrreiz, un būtu ar miera kartuma moka ciet vēlēreiz, jo tikai tagad uz ekrāna redzu savas klūdas», viņš nobēlzd stāstu. — «Zvejnieka dēls» ir pirmā lielākā latviešu filma, kuras uzņemšanai pielietoti modernākie aparāti un pielikts daudz darba. Aktieri vasarā saulainās dienās pat šit nedabūjuši, tik drudzāim strādātš. Kādu rītu sabiedrisko lietu ministrijā Anita — Nina Melbārde nogrimēta apēlīnu sarkanā krāsā, jo filmā parastais grimis neder. Aktrīsei mugurā bijusi gara kleita,

piemērota zējumbalēs skatam un lakatipā apšlets ap galvu, kad viņa iedomājusi iet uz veikalu un pīkt matci, ko paņēmi līdz braucot uz Vecākēm. Melbārde gāstus pāri ļēlai pavisam aizmirsdama, ka ir filmu zvaigzne. Visi cilvēki uz viņu skatījūšies un polieists tikko neaizturējās...

Vasarā uzņemtie skati lielāko tiešu ir mēmi. Skāņu uzņēmums izdara tagad. Tā ir saņēgta gaita, kamēr aktieri Majoru studijā no stenogramām nolasa tekstu piemēroto uzņēmuma žestiem un lūpu kustībām. Vispirms notiek vairāki mēģinājumi, un tad tikai studijā iedezdas sarkanā spuldzē. Tā ir zime, ka sācies skaņu uzņemums, un visiem jāpāliek klusu. «Sliktas ziņas, Oskar?..» saku tēpā pīprās Melbārdes balss, kura pati nekurinātajā studijā stāv zīemas mētelī un skatas skaņu atēļu uz ekrāna — vieglā tērpā zem ziedošas ābeles. Skaņu meistars sēž būdā, kurai bīezas stīlka sienas un regulā skaņas pēc vajadzības. Otrā būdā novietojies tehniks, kas apkālo skaņu rakstītāju, aparātu, ar kura palīdzību vārds un muziku pieraksta filmu lentā. Skaņu raksts ir šaurākas un plahtākas svītrlinas, kas atkarīgas no skaņas augstuma un zēnuma.

Arī muzikā sēd mētojos un spēlē cepurēm galvas. Viņiem tāpat kā aktieriem vispirms jāizmēģina muziku pīrskānot uzņēmumā, un tad tikai iedezdas sarkanā spuldzē: filmas le vaduzņem skaņas. Pati filma lentā ir tikai 35 mm plata. Mikrofonu orķestra tēlpās muzikā iekrustūjās par «šīrafis».

Filmas beigu ainā redzama Anita ar Oskaru kāpās, kur tie saronājas nākdami no zālumbalēs. Kad beidzamais skaņu uzņēmums galav. Nina Melbārde nopūšas un saka: «Paldies Dievam, nu esmu atnākusi no zālumbalēs līdz Holivudam! Vasarā strādājām no pl. 5 rītā līdz 8 vakarā. Kad tikai vīss būtu izdevies! «Mēs tak ar Lūci pirmo reizi uzstājāmes filmā...» Par Garozu «Zvejnieka dēla» pārvērties tenors Rūdōlis Berzīņš. Viņam bijis uzņēmuma laikā 40 šķīvu jāssati, lai filmā dabūtu 150 skaņu. Bet loties Berzīņš pirmā rāvēnā nodziedājis filmas populārāko dziesmu «Lāsu kundze acs bola», kuru, kā uzņēmēji zīlē, drīz dziedāšot vīsa Rīga.